

8 F.

KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

Nr 13

IN NEDERLAND 60 Cts

WELKOM, LIEVE LENTE !

AsLey

Onder ons... Vermaken wij ons best..

MODERNE TIJDEN

JE bent een jongen van je tijd, en je staat elke dag verwonderd over de veroveringen van de wetenschap en de techniek. En je hebt gelijk deze vooruitgang te bewonderen. Sinds enkele jaren, maar vooral sedert het einde van de tweede wereldoorlog, gaat de wetenschap met reuzenschreden vooruit. Voortdurend worden nieuwe fantastische ontdekkingen en realisaties gedaan.

Het schijnt nochtans dat de mensen op het moreel plan zich niet met dezelfde snelheid verbeteren. Zij beheersen steeds meer en meer de natuur, maar het mag niet gezegd dat ze zichzelf ook steeds beter beheersen.

Charles Morgan, de grote Engelse schrijver, die onlangs overleed, verklaarde: « Ik vrees dat de energie niets waard zal zijn, indien de mensen niet terzelfdertijd als hun beheersing over de natuurelementen ook hun zelfbeheersing weten te verbeteren. »

De mensen die de « Spoetnik » en de « Explorer » rond de aarde zonden, verdienen onze bewondering. Deze zijn ze niet langer waard, indien ze onbekwaam blijken om de oorlog te vermijden. Zei Napoleon reeds niet — en hij kon het weten — dat de mooiste overwinning van de mens deze is die hij op zichzelf behaalt.

Kuifje

KLUBNIEUWS

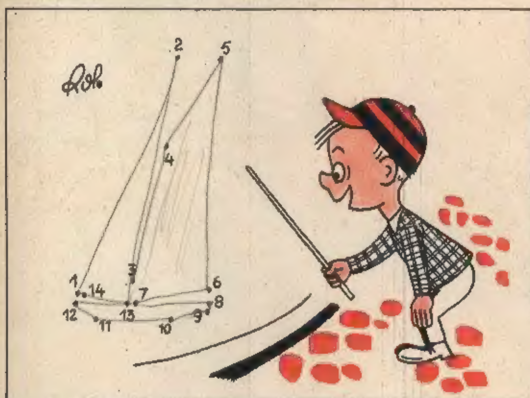
KUIFJESLEZERS uit de streek van Sint-Maria-Oudenhove worden verzocht zich in verbinding te stellen met Hedwig Maginet, Neerstraat, 44, St.-Maria-Oudenhove, die ijverig aan de bouw van een klubhuis werkt. Alle Kuifjeslezers zijn hartelijk welkom!

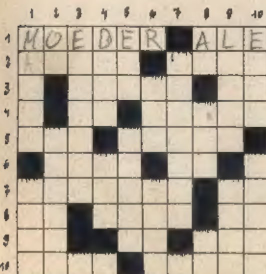
C.-J. KRIEK, Driftstraat, 31A, Leiden (Nederland), meldt ons dat hij op 30 oktober van vorig jaar een nieuwe Kuifje's klub te Leiden heeft opgericht onder de benaming « Ontspanning na Arbeid » (O.N.A.). De klub telt reeds 50 leden en houdt regelmatig vergaderingen! Jongens uit Leiden en omgeving evenals de leiders van andere Nederlandse Kuifje's klubs, worden verzocht zich met de voorzitter van de klub, C.-J. Kriek, in verbinding te stellen.

WAARMEE SPEELT JANTJE ?

Temt hij een leeuw ? Dirigeert hij een orkest ? Neen, raden kan je het niet. Je moet de cijfers van 1 tot 14 met elkaar verbinden.

KRUISWOORD

HORIZONTAAL

1. ~~Mama - Bier (Engels)~~.
2. Al - Afk. van Alfred.
3. Eetgerief - Twee letters uit neen.
4. Lengtemaat - Gissen.
5. 1.000 kg - Loofbomen.
6. Lierzangen - Rivier in Italië. - Gemeente in West Vlaanderen.
7. Reeds - Ander woord voor kloof, spleet, kerf - Tweeklank.
8. Muzieknoot - Muzieknoot - Hemellichaam.
9. Stekelvarken - Eensklaps.

VERTIKAAL

1. Maand - Echtgenote.
2. Bol zonder hoofd - Strijd tussen twee volkeren.
3. Miserie.
4. Part - Eikenschors.
5. Loofboom - Tussen (Latijn).
6. Glorie - Kleine amerikaanse legerauto.
7. Iets zonder nadenken zeggen (uit...).
8. Slede - God (Latijn) - Op deze wijze.
9. Geld geven tegen interest - Ent.
10. Aardsparadijs - Achterbaks.

De oplossing krijg je volgende week.

EVEN LACHEN

ONVERSTAANBAAR

— Zo, Jefke, heb je een zusje gekregen ? En hoe heet ze ?
— Dat weten we nog niet. We kunnen zusje nog niet goed verstaan...

GAAN EN BLIJVEN

De opziener komt zijn ronde doen van klas tot klas. Hij wil weten in hoever de jongens vooruitgaan en vraagt aan Frans :
— Als ik zeg « Ik ga weg », wat is er daar verkeerd aan ?
Waarop Frans prompt antwoordt :
— Dat ge blijft, mijnheer !

(Mopjes ingestuurd door Maggy Vranken, Tongeren.)

HEB JE AMBITIE ?

1. Je wil absoluut steeds bij de eersten van je klas zijn ? . . . .
2. Je weigert later een eentonig en teruggetrokken leven te leiden ? . . . .
3. Je droomt ér van eens een sleutelpositie te bekleden en een grote plaats in te nemen in het politiek of literair leven ? . . . .
4. Je wenst sukses omwille van de materiele voordelen : auto, huis, schilderijen, reizen, enz... . ...
5. Zo je 18 jaar bent en de keuze krijgt tussen onmiddellijk aan het werk gaan of nog vele jaren te studeren en daarna tien keer meer te verdienen, kies je dit laatste ? . . . .
6. Je zegt dikwijls : « Ik wil later uitblinken, ik wil eer en glorie oogsten » ? . . . .
7. Je droomt er van als je volwassen bent van een grote populariteit te genieten ? . . . .
8. Je hebt de moed en ook de kapaciteiten om je droom te verwezenlijken ? . . . .
9. Je misprijst je kameraden die geen toekomstplannen smeden en die volgens jouw mening geen ambitie hebben ? . . . .
10. Je voelt je in je eer gekrenkt wanneer iemand je zegt dat je slechts luchtkastelen bouwt ? ....

Totaal . . . .

Onder ons...

DE POSTBODE WORDT VERWACHT

JET CLAESSENS, Stevens Delannoystraat, 31, Brussel II, *is 14 jaar en zoekt een korrespondente van haar leeftijd in Canada of Zuid Frankrijk om in het Frans te korresponderen. Jet houdt van toneel, kunstschaatsen en lektuur.*

YVONNE VOGELAERE, Emiel van Ermegemlaan, 24, Brussel II, *is 14 jaar en zoekt een korrespondente van haar leeftijd in Belgisch Congo of Frankrijk om in het Frans te korresponderen. Yvonne houdt van film.*

JOHNNY GEELEN, Mockstraat, 75, Heer (Limburg) Nederland, *15 jaar, zoekt een penneuriend van zijn leeftijd in de U.S.A.*

G.-E. den Boer, P.C. Hooftlaan, 5, Zeist (Nederland), *is 13 jaar oud. Hij spaart foto's, landkaarten en is student aan de eerste klasse van het lyceum. Hij zou liefst met een Kuifjeslezer uit Belgisch Congo korresponderen.*

GERRIE RIJKEBOER, Cromhofsbleekweg, 67, Enschede (Nederland), *zoekt een korrespondentvriendin. Gerrie is twaalf jaar en verzamelt ansichtkaarten en versjes. Gerrie houdt ook veel van dieren, moderne dansen en muziek.*

RONALD KAMERBEEK, Burg Schallysstraat, 10, Woerden (Nederland), *zoekt een leuke korrespondentievriend uit Italië, Spanje, U.S.A. of Zuid Amerika. Ronald verzamelt lucifersmerken en handtekeningen van filmsterren, zangers en sportlui. Hij is 14 jaar oud.*

WILLY EECKHOUT, Baron Arthur Verhaegenlaan, 15, Merelbeke, *zou een korrespondent willen vinden om postzegels te ruilen.*

FRIEDA NAESSENS, Pontonstraat, 1, Oostende, *zou willen korresponderen met meisjes uit alle landen. Zij is 16 1/2 jaar oud en belooft alle brieven te beantwoorden. Frieda houdt van film, muziek, tekenen en sport. Ze spaart postzegels van alle landen.*

HENDRIK ROSSENBACKER, Oude Geelse steenweg, 49, Herentals, *zou graag korresponderen in het Frans met een Franstalige lezer van ongeveer 16 jaar.*

ANITA LUYCKX, Stationstraat, 105, Geel (Prov. Antwerpen), *zou willen briefwisselen met een meisje van 15 à 18 jaar, liefst uit Duitsland of Oostenrijk. Anita houdt vooral van tekenen.*

JOKE BEENEN, Pelikaanstraat, 33, Utrecht, (Nederland), *zoekt een korrespondentievriendin in Luxemburg of België om in het Nederlands of in het Duits te schrijven. Joke is 14 jaar oud en houdt veel van schaatsen, film en muziek.*

MAARTEN PAUW, Ridderschapslaan, 72, Zeist (Nederland), *zoekt een penneuriend in België van 15 à 16 jaar.*

DE AVONTUREN VAN 't PRINSKE

door W. VANDERSTEEN

George WASHINGTON

1732 - 1799

Getekend door F. en L. FUNCKEN

IN 1743 aan de boorden van de Potomac, in Virginia, toen nog een Engelse kolonie.

Maar, missi George, dat is véél te zwaar!

Ik ben maar 11 jaar, maar kan reeds een handje toesteken! De oogst moet binnen zijn vóór het onweer...

Diezelfde avond...

De oogst is gered... Maar, wat hebben jullie beiden toch ?...

De gezondheidstoestand van vader is plotseling zeer ernstig geworden...

Helaas, ik vrees dat het einde nadert... Hij wil je spreken, George...

Je halfbroeder Lawrence zal weldra in het huwelijk treden. Dan sta je alleen aan het hoofd van het bedrijf. Wees een man, George, en eer steeds je moeder!

Dat zweer ik, vader!

Na de dood van zijn vader, neemt de jongeman met een voor zijn leeftijd ongewone wijsheid de leiding van de plantage.

Zijn nieuwe bezigheden beletten hem niet 's avonds wetenschappen en wiskunde te studeren. Na enkele tijd verwerft George de titel van landmeter.

Op zekere dag bij lord Fairfax, de schoonvader van zijn broer. Deze lord is een groot landeigenaar...

George, zoudt u officieel mijn gronden willen meten die aan de overzijde van de Blauwe Bergen liggen?

Deze expeditie duurt vijf weken. De jonge landmeter leeft gedurende die tijd zoals de pioniers...

Dit harde leven vormt het lichaam en het hart van de jongeman...

1

Wanneer hij 19 jaar oud is...

Je werd verkozen tot majoor van de militie van Virginia.

We hebben gisteravond gestemd om de opperofficieren te benoemen.

Ik ben zeer vereerd, en ik zal mijn land naar best vermogen dienen.

In 1753, bij de Engelse gouverneur van Virginia.

Kommandant, mijn Indiaanse verkenners hebben me gemeld dat de Fransen zich in de vallei van de Ohio vestigen. U moet hen het bevel geven zich onmiddellijk terug te trekken.

Om de eerste Franse nederzetting, Fort Le Bouef, te bereiken...

...moet Washington een gevaarlijke reis van 74 dagen ondernemen.

De opdracht mislukt, en de vijandelijkheden breken los.

Op zekere dag...

Mijne heren, u mag uw degens bewaren! Ik heb mijn woord gegeven dat u vrij zou zijn na de capitulatie van uw vesting.

Maar de Engelse gouverneur...

Vrij? Geen sprake van! Zeg hen dat uw oversten hen de vrijheid weigeren!

Wat? U breekt het erewoord dat ik hen in uw naam heb gegeven? Goed, ik neem mijn ontslag. Mijn eer is méér waard dan mijn officiersbrevet.

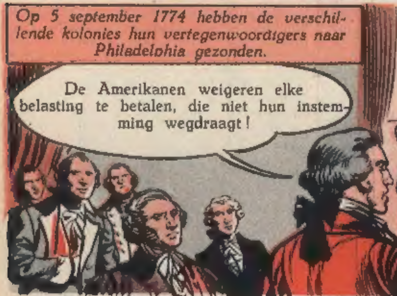
En de eerlijke man verlaat de militie en trekt zich op zijn landgoed terug.

Elf jaar gaan voorbij... De kolonisten worden voortdurend door de Engelsen uitgebaat en geërgerd. Ze komen in opstand tegen de overdreven belastingen op de thee en de suiker. Deze werden opgelegd door het Engels parlement, waar de kolonisten niet vertegenwoordigd zijn.

2

Zeg aan uw parlementairen, dat we nog liever onze produkten in het water werpen!
SUGA

Indien onze meesters niet verstandiger willen zijn, zullen we onze belangen desnoods met de wapens verdedigen!
Bravo!
Ja!
Hij heeft gelijk!

Op 5 september 1774 hebben de verschillende kolonies hun vertegenwoordigers naar Philadelphia gezonden.
De Amerikanen weigeren elke belasting te betalen, die niet hun instemming wegdraagt!

Zeer goed! Bravo!

Dit is een uitstekende gelegenheid om onze boeien te breken. Iedereen moet daar het zijne toe bijdragen. Ik ben bereid een leger van 20.000 man op mijn kosten te lichten!

Groot Brittannië stuurt meer troepen, en de vrijheidsoorlog is begonnen.

Washington wordt opperbevelhebber benoemd van de opstandelingen...

De Engelsen lijden hun eerste nederlaag te Lexington...

Op 4 juli 1776 roepen de Amerikaanse koloniën hun onafhankelijkheid van de Britse kroon uit.

Maar 17.000 man verse troepen dwingen de opstandelingen New York op te geven.

Ze zijn waarlijk té talrijk!

Moed, jongens! Niets is te veel, wanneer men strijdt voor zijn vrijheid!

En op 24 december 1776 steekt Washington met zijn troepen op een stoutmoedige manier de Delawarestroom over.

Zij vallen de vijand bij verrassing aan, en verslagen hem te Trenton en te Princeton.

Maar de winter van het jaar 1777 is wreed, en het kleine leger lijdt veel ontberingen.

Gelukkig snellen de Franse generalen Lafayette en Rochambeau met hun vrijwilligers de jonge republiek te hulp.

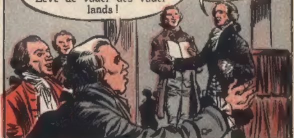

En op 19 september 1781 kapituleerde de Engelse generaal Cornwalis met zijn troepen te Yorktown. Dan kwam het verdrag van Parijs dat in 1783 officieel de onafhankelijkheid van de Verenigde Staten erkende.

Washington heeft afgezien van zijn funktie van opperbevelhebber, en heeft zich teruggetrokken te Mountvernon. Op zekere dag...

Op 6 april 1789 wordt George Washington eenstemmig door 69 afgevaardigden tot eerste president van de Verenigde Staten van Noord Amerika verkozen.

In 1793 wordt hij voor een tweede maal verkozen. Vier jaar later...

In de wintermaand van het jaar 1799, overleed de grote Amerikaan op de leeftijd van 67 jaar. Hij was steeds een eerlijk man geweest en zijn moed en bekwaamheid hadden hem steeds op de eerste plaats gebracht, zowel in oorlogs- als in vredestijd.

Volgende week : DE H. KRUISVINDING

Signor
SPAGHETTI
DE ZONDEBOK
Dino Attanasio

Signor Spaghetti, van heden af bent u dus de chef van het klachtenbureau. Ik hoop dat het u zal bevallen . . .
CONFEC
KLACHTEN
Mijnheer de direkteur, dat baantje is echt iets voor mij. Ik ben een geboren diplomaat. Maak u geen zorgen!

Ik wens u meer geluk dan uw voorganger, signor Spaghetti!

Vaarwel, arme vriend!
?

Wat bedoelt hij daarmee?

M'n eerste klante!

Mevrouw...

KLONK!

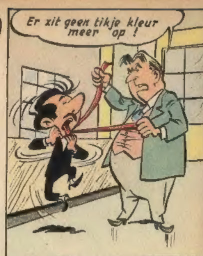

Men heeft me hier een rol verkocht die niet stevig genoeg is. Je ziet, ik tikte je even op het hoofd en de deegrol is stuk!

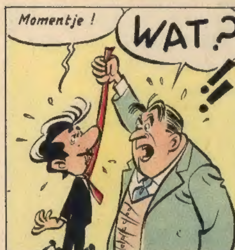

Je mag hem omrullen!
GOED!

OEF!
HA, IK HEB HEM!
Neen!

BANDiET ! DiEF !!
Kalmpjes aan, mijnheer! U verliest het hoofd !

Ik kocht hier een kreukvrije, wasechte das en... kijk hoe ie uit de was kwam ...

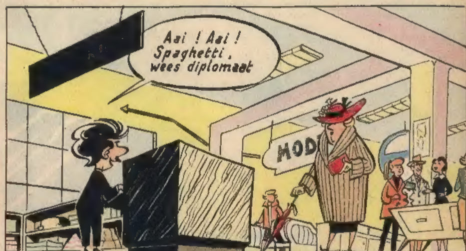

Er zit geen tikje kleur meer op !

Momentje !
WAT ?
!!

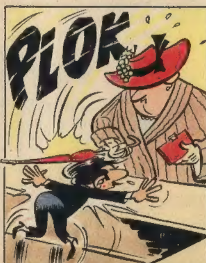

Die das werd niet HIER gekocht !
WAT ?

Je hebt gelijk ... Ik ben verstrooid ...

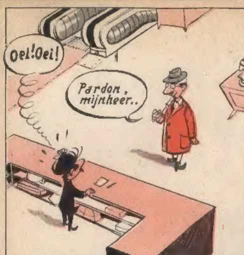

Ik vraag me af of ik lang genoeg zal leven om m'n diplomatiek talent te gebruiken ?

Aai ! Aai ! Spaghetti, wees diplomaat
MOD

U hoeft me niets te zeggen, mevrouw. Ik weet het al. Die hoed die u kocht is lelijk, afschuwelijk, onmogelijk !

PLOK

Ik kwam slechts een inlichting vragen, mijnheer, en je opinie over mijn elegant en sierlijk hoedje kan ik missen !

Volgende week : EEN AVONTUUR VAN TANTE ZENOBIE.

DE ZETTERS HEBBEN HET DRUK

1. In Bodoni, Romein of Futura?... De redaktie-sekretaris leest het artikel dat hem werd overhandigd en duidt, al naar gelang

de belangrijkheid, aan op welke bladzijde van de krant het moet verschijnen en in welk lettertype het moet gezet worden.

Hij stopt het artikel in een doosje en gooit dit in een buis. Inderdaad, in de modern uitgeruste drukkerijen bestaat er een systeem van pneumatische buizen, waardoor de artikels in een oogwenk van het redaktie-sekretariaat naar de zetterij gestuwd worden.

★

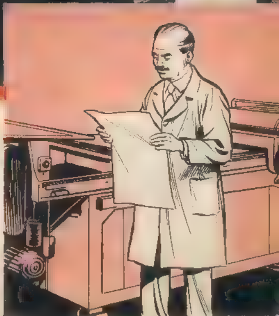
2. De artikels worden gezet op een zetmachine of een linotype. De Duitser Mergenthaler konstrueerde in 1886 de eerste zetmachine en in Nederland werd de eerste zetmachine van Europa geïnstalleerd, nl. in 1894. De linotype heeft een toetsenbord waarop de letters staan en waarmee de matrijzen in beweging worden gebracht. Het aanslaan van de toets doet de matrijs uit het magazijn langs een transportband in de verzamelelevator belanden. Is de regel vol, weerklinkt er een bel. De zetter drukt op een hefboompje of knop en de gezette regel schuift naar de zg. loodpot. Hier worden de matrijzen, waarin de holle letters staan, met lood gevuld. De letters verschijnen nu in reliëf. Dan wordt de regel door de uitstootmachine uitgestoten. De zetter begint de tweede regel, enz...

★

3. Wanneer het artikel gezet is, wordt er een proeve van getrokken en deze gaat naar de correctors. Daarna gaat het artikel opnieuw naar de typograaf, die er mee belast is de aangeduide correcties uit te voeren.

Het zondagnummer van de « New York Times » telt 272 pagina's groot formaat. Kan je je voorstellen hoe druk de zetters het daarmee hebben?

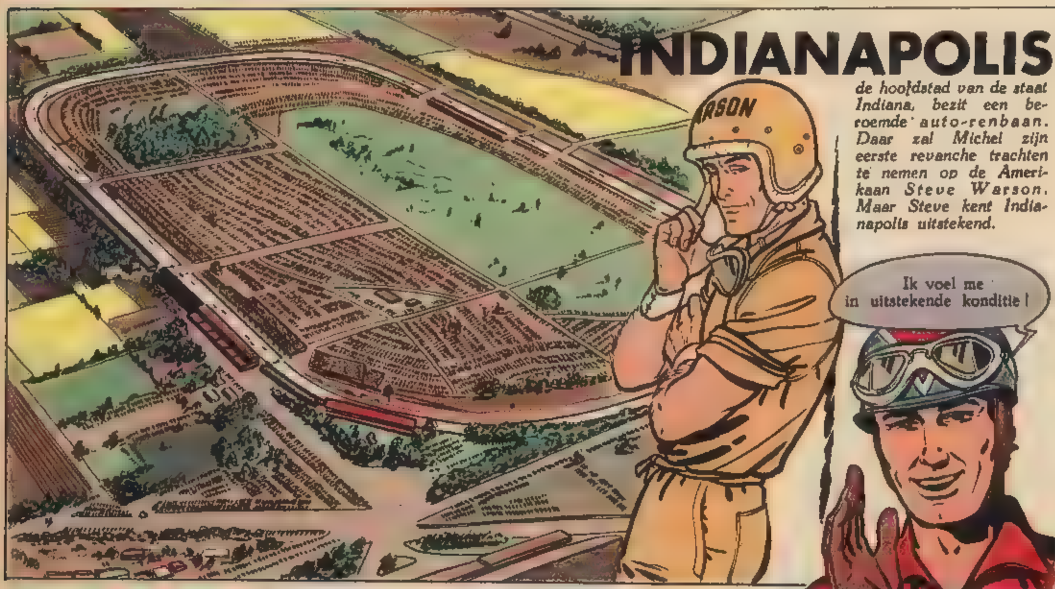

DE GROTE

Michel Vaillant en Warson kampen om de titel van wereldkampioe[...] het nadeel van onze vriend. Michel Vaillant doet n[...]

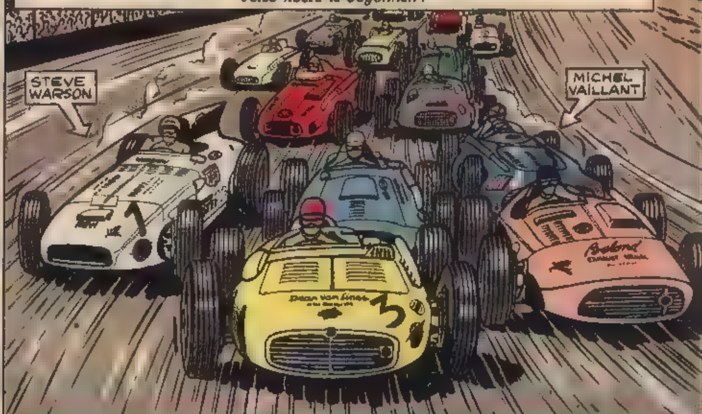

30 mei. Volgens de traditie worden de 500 mijlen van Indianapolis verreden op Memorial Day. Er zijn honderdduizenden toeschouwers opgekomen uit alle kontinenten. Er werden 32 renners ingeschreven.

Tracht je [illegible] beheersen in het begin, maar verlies Warson niet uit het oog. Bestudeer hun techniek... Wel, jongen, ongerust?

Toch een beetje!

Ken je het album « LEVE DE SPORT »

MATCH

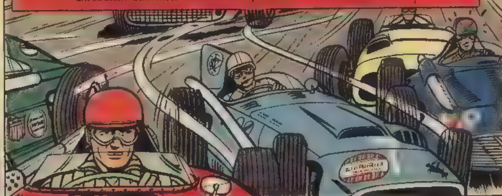
OOR *jean Graton*

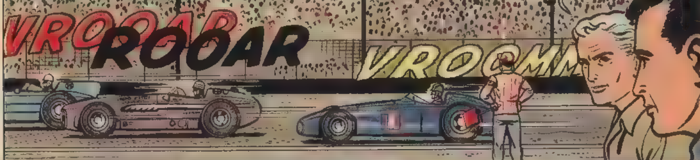

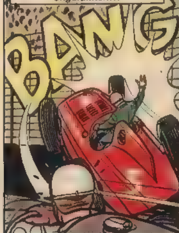

eerste rit van de reeks wedstrijden die moet geleverd worden, verliep in
n uiterste best om de race van Indianapolis te winnen...

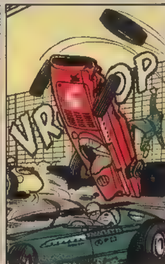

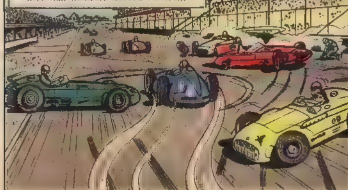

Dat lees je in één adem uit!

(Wordt voortgezet.)

Tekst van J.-M. CHARLIER
Geïllustreerd door REF

DE DODELIJKE VAL

Marc Larcher en Mulligan konden het wrak dat door de Japanners gezonken werd in de baai van Atoera niet vinden. De Samoerai van de Zwarte Zon wensen hetzelfde wrak te ontdekken om zich meester te maken van de schat, die er zich aan boord zou bevinden.

MET beide handen diep in de zakken, liep Marc ironisch fluitend over het dek en zag toe hoe Mulligan zich in het autonoom duikerpak worstelde en de zuurstofflessen vastechtte. De matrozen hadden een trap uitgeworpen langsheen de romp van de schoener. Mulligan trok de zware schoenen met loden zolen aan, klom onhandig over de reling en daalde langs de ladder in het water af. Enkele luchtbellen stegen op en pletsten aan de oppervlakte uiteen. Dan werd het water weer glad en rimpeloos als een spiegel. De tijd verliep. Marc werd ongerust, leunde ver over de reling van het schip en trachtte het zwarte water te doorpeilen. Langzamerhand werd hij zenuwachtiger.

In verbeelding volgde hij Mulligan die tastend zijn weg zocht over de zeebodem. Had hij dan zoveel tijd nodig om de plaats, gemerkt door de boei, te exploreren? Zijn zuurstof moest toch bijna uitgeput zijn... Nog steeds was het water spiegelglad, dat betekende dat Mulligan nog niet aan het opstijgen was. Wat deed hij daar beneden?

Marc hield het niet meer uit. Geholpen door zijn stuurman trok hij eveneens een duikerpak aan. Hij greep een touw, bond het stevig onder de armen vast en beval de stuurman het andere einde aan de kabelhaspel te vestigen.

— Indien ik driemaal aan het touw trek, haal je me onmiddellijk op! beval hij.

De stuurman knikte. Marc daalde de ladder af en meegesleurd door het gewicht van de loden schoenzolen zakte hij spoedig diep in het water.

De elektrische lamp die op zijn borst bevestigd was en die hij had aangeknipt kon slechts een schaars licht werpen in de duisternis van dat dode water, dat nog zwarter werd al naar gelang hij afdaalde. Hij voelde zich plotseling beklemd, het bloed klopte in zijn slapen, zijn oren deden pijn. Dat was de drukking. Marc had de gewoonte niet te duiken en de afdaling was veel te vlug gegaan. Gelukkig was de bodem niet ver meer. Hij richtte een lichtbundel naar de diepte en zocht de bodem af.

Plotseling schrok hij vreselijk: onder hem in de vaalgele schijn van zijn lamp zag hij zo iets als een mussenschrik die met de armen bewoog. Het was Mulligan.

Hij had beslist geen zuurstof meer en Marc werd er zich van bewust dat zijn vriend tegen de verstikkingsdood worstelde. Maar waarom steeg hij dan niet op?

Marc stond nu op de bodem en stelde tot zijn ontzetting vast dat hij nog steeds daalde. Hij begreep niet onmiddellijk waarom, en toen hij zich rekenschap gaf van het gevaar dat hem bedreigde, was het reeds te laat. Het was de bodem die onder zijn gewicht wegzonk. Die bodem was niet hard, maar week en lauw.

Hij zonk weg tot over zijn enkels en dan tot aan zijn kuiten. Het slijk sloot zich zo vast aan zijn benen dat hij niet meer bewegen kon.

Totaal van streek en de keel door de angst dichtgesnoerd, keek hij naar Mulligan die reeds tot aan de lenden in de drijvende bodem gezakt was.

Zo ver hij zien kon was de bodem van de baai bedekt met weke, glibberige klei van een ongelooflijke dikte. Het woud dat dit dood en stilstaand water omringde, had daaraan schuld. Sedert eeuwen woekerde het hier en waren planten, wortels en bladeren gerot. Bij de minste drukking begaf deze kleverige, rotte laag en zoog alles mee naar de diepte.

Net als Marc was ook Mulligan in deze dodelijke val terechtgekomen en langzaam maar zeker zoog het slijk hem in de diepte en belette hem iedere beweging. Marc spande al zijn krachten in en trachtte zijn benen uit de kleverige brij te rukken die hem gevangen hield. Het enig resultaat van zijn inspanning was dat hij met een schok tot aan de billen wegzakte.

Hij had de vreselijke indruk dat het onderste van zijn lichaam in een blok lood gekluisterd was. De paniek greep hem aan en woedend trok hij drie keren aan het touw. Dan boog hij zich snel en greep Mulligan vast. Onbeweeglijk stond de Amerikaan nu recht op zijn voetstuk van slijk.

Een hevige pijn sneed door de borst en de schouders van de zeeman, het touw werd aangetrokken, het werd nog vaster rond hem gespannen en een ogenblik vreesde Marc dat het zou breken. Marc kreunde, beet de tanden op elkaar en had al zijn moed en zijn koelbloedigheid nodig om zijn zware last niet te laten vallen.

De zwarte klei steeg op en maakte het water nog vuiler en nog donkerder. Het duurde lang, maar eindelijk loste het slijk zijn dodelijke omarming; langzaam liet het zijn prooien ontsnappen. Zij bengelden nu aan het uiteinde van de kabel en werden in snel tempo meegesleurd. Plotseling opende Marc de ogen zo ver hij kon. Ongelovig staarde hij naar hetgeen hij uit de slijkwolken zag oprijzen.

Het licht van zijn lamp viel op stijve, roestkleurige silhouetten. Zij staken met algen bedekt uit de drijvende, weke bodem op als magere, spookachtige geraamten. Het waren de stukken van de mast en de schoorsteen van een schip. Daarover kon geen twijfel bestaan.

Hier lag dus wel degelijk het wrak van de aanvalssloep, door de Japanners tot zinken gebracht. De massa was echter helemaal in het slijk verdwenen, alleen de gebroken masten en de top van de schoorsteen staken er nog boven uit. Dit visioen als van een nachtmerrie verdween langzaam in de duisternis.

Deze laatste maakte plaats voor een groene klaarte, die zich van sekonde tot sekonde uitbreidde. Eensklaps waren ze aan de oppervlakte. Een zonnestraal viel op het van water druipend vizier van Marc en verblindde hem. Hij werd door stevige handen gegrepen en opgetild. Meteen nam men ook zijn last over. Het was hoogtijd, want hij was volledig uitgeput en viel in zwijm...

★

TOEN Marc weer bij kennis kwam, stond Mulligan over hem gebogen. De ogen van de Amerikaan schitterden en het was duidelijk dat hij op het ontwaken van Marc met ongeduld had gewacht.

— Gered ? vroeg Marc met een stem die nog van ver kwam en zwak klonk.

— De stuurman was verplicht de kunstmatige ademhaling toe te passen en slaagde er in me aldus te redden.

In zijn opwinding vergat Mulligan zijn vriend te danken; Marc had hem ten slotte toch uit de dodelijke val gered.

— Heb je het ook gezien ? vroeg hij plotseling met hese stem. Het schip... het schip is daar, beneden... Hijito had niet gelogen. Op het ogenblik dat hij het schip gezien heeft, was het wellicht nog niet helemaal in het slijk weggezonken...

Marc antwoordde niet onmiddellijk. Na de vrees en de verschrikking van het zwarte water en de weke bodem van de baai, verheugde hij zich om zijn terugkeer naar het leven.

Hij was blij de zon te zien en de warmte van haar stralen op zijn vermoeide ledematen te voelen.

Mulligan scheen deze vreselijke nachtmerrie reeds vergeten, of begreep hij nog niet helemaal dat hij slechts als bij mirakel aan de dood ontsnapt was ?

Hij ijsbeerde over de brug en zwaaide met de armen.

— Rijk ! We zijn rijk ! riep hij opgewonden uit. Ik wist het wel dat ik moest duiken. Ik had gelijk. Ik voelde dat de schat daar was, dat hij op ons wachtte. We moeten opnieuw naar beneden, we moeten dadelijk naar beneden. Ik heb onze zuurstofflessen reeds opnieuw laten vullen.

Marc doofde dit entoesiasme met een koud stortbad.

— Het is onmogelijk ! Het slijk vormt rond het schip een pantser dat het beter beschermt dan zeventig meter water. De Japanner die de boot hier tot zinken bracht, wist heel goed wat hij deed. Hij voorzag dat het schip langzaam maar zeker in het slijk zou zinken. Het is onmogelijk bij de schat te geraken zonder het wrak te lichten en om dat te doen is er veel materiaal nodig en een reusachtig kapitaal. Waar zouden we én het materiaal én dat kapitaal vandaan halen ?...

VOLGENDE WEEK : VERRAAD

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN

OPERATIE

Geholpen door de Inboorlingen bereiden Dan en Dr Richard

EN DAN WEERKLINKEN BOVEN HET OERWOUD DE OPROEPEN : « VERDRIJFT DE SOLDATEN VAN N'GOLO! VERJAAGT DE SOLDATEN VAN N'GOLO ! . . . »

VERJAAGT DE SOLDATEN VAN N'GOLO !.. VERJAAGT...

BÔW BÔW. BÔW BÔW.

EN TERWIJL DE KRIJGERS NAAR DE WAPENS GRIJPEN, BESPIEDEN VERKENNERS DE REBELLEN . . .

EN OP ZEKERE DAG KRIJGT ALLES EEN SNEL VERLOOP : EEN BOODSCHAPPER BEREIKT HET MEDISCH CENTRUM . HIJ BEZORGT NAUWKEURIGE INLICHTINGEN OVER DE PANTSERKOLONNE . . .

Vooruit, Grant : Alarmeer de kontroletoren van de militaire basis van Monrovia . Onze vriend, kapitein Cooper, bevindt zich daar . . .

TEGEN ZIJN ZIN GEHOORZAAMT DE VERPLEGER . . .

Hallo, kontrole - toren van Monrovia Air Force ? . . . Ja, hier het dispensarium van dokter Richard . . .

Ziehier de juiste positie van de pantserwagens van N'Golo . . . Ze rijden op de Olifantenbaan . Hun huidige positie wordt geschat op 50 kilometer van de vlakte . . .

EN IN DE KONTROLETOREN . . .

Dat volstaat! Wij kunnen overal tegelijkertijd ingrijpen !

Ik hoop het ! De Canadese politie is klaar om mijnheer X bij de lurven te vatten Nu moet ik naar mijn vrienden toe . . .

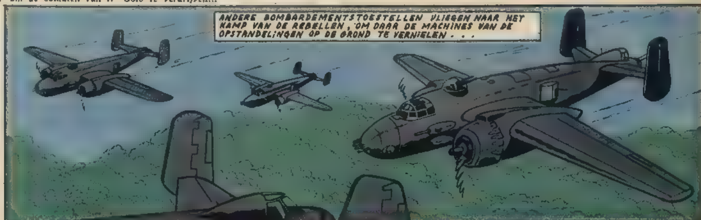
DAN COOPER

JUPITER

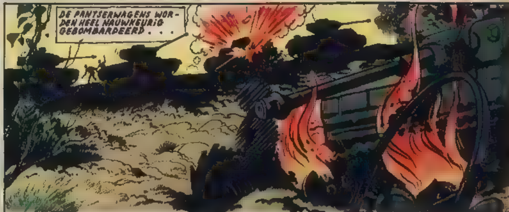
TEKST en TEKENINGEN van A. WEINBERG

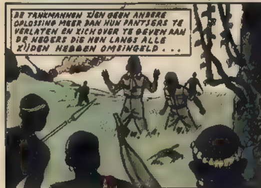

...s voor om de soldaten van N' Golo te verdrijven...

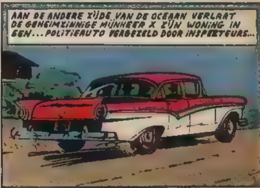

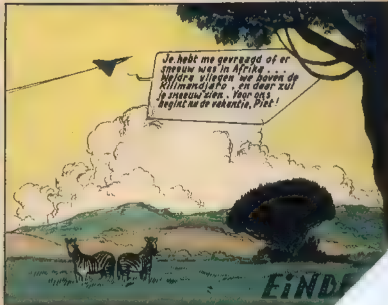

ALLEN NAAR DE EXPO 58

ZO GROEIT HET KUIFJE'S AUTODROOM

IN het eerste nummer van « Kuifje » van dit jaar brachten we je het heuglijk nieuws dat er op de Wereldtentoonstelling een Kuifje's autodroom zou gebouwd worden. Sedertdien kregen we iedere dag brieven van lezers die nadere uitleg wensen omtrent dat autodroom. Vrienden, hier gaan we dan :

De bouw van het autodroom vordert met reuzenschreden. De renbanen werden reeds gebetonneerd, de afsluitingen opgericht. Men werkt thans ononderbroken aan het podium en de kontroletoren. Weldra wordt de toren gebouwd waarop een reusachtig PONTIAC-uurwerk op haar as zal draaien. Een ander uurwerk zal bij de kontrolehut geplaatst worden en dienen om de wedrennen te chronometreren.

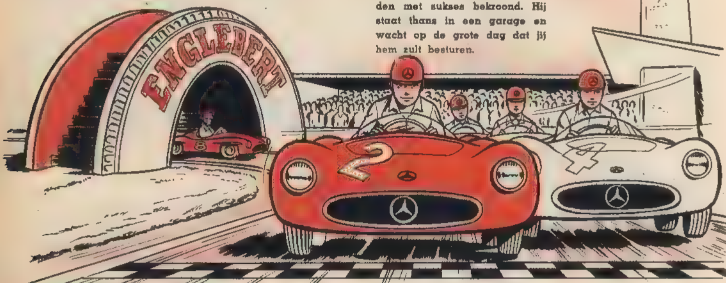
De 500 m2 parcours worden thans met hindernissen bezaaid, d.w.z. met verkeersborden, verkeerslichten, kruispunten, enz. In één woord : alles wat van aard is om de automobilist het leven moeilijk te maken. Met een beetje oefening ben jij echter heel spoedig een volmaakte chauffeur. Hiertoe zal een moniteur van Wegenhulp het zijne bijdragen. Binnenkort wordt er over de renbaan een reusachtige ENGLEBERT-band gespannen. Hoe, zie je duidelijk op de illustratie.

Weldra mag jij op vier ENGLEBERT-banden, van kleinere afmeting weliswaar, over de prachtige renbaan rijden en als een echte racer deelnemen aan de boeiende, sportieve en tevens leerrijke autowedrennen.

Hoe zit het nou eigenlijk met de wagen zelf, zul je vragen. Maak je geen zorgen, die hebben we beslist niet vergeten. We wilden echter het neusje van de zalm bewaren voor het dessert. De prachtige MERCEDES-BENZ wagen, « jouw » wagen die je stoutmoedig en fier zult besturen, is kant en klaar. De proefritten, gemaakt met deze wagen, werden met sukses bekroond. Hij staat thans in een garage en wacht op de grote dag dat jij hem zult besturen.

Die grote dag nadert met rasse schreden !

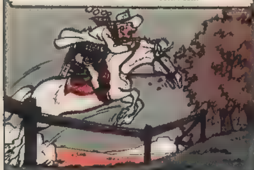
DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL DE COWBOY

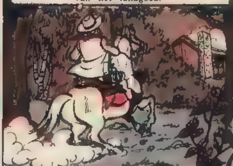
HET HUIS VAN DE STERKSTE

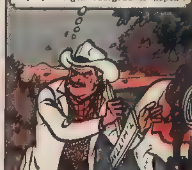
De handlangers van Tex Hittay zorgen er voor dat de deelnemers aan de wedloop naar land een na een uitgeschakeld worden. Tex zelf galoppeert naar zijn hoeve...

TEKENINGEN VAN TIBET — SCENARIO VAN GREG

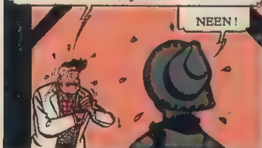

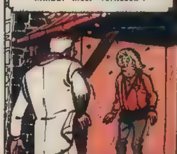

(Wordt voortgezet.)

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TEKST VAN J. SCHOONJANS — TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

MAXIMILIAAN

MOESTEN we de XVe eeuw voor je ogen laten afrollen als een tekenfilm, dan zou je een optocht zien van een lange rij personages die zich grondleggers van een monarchie noemden : Philips de Goede voor de Nederlanden, België en Holland, Lodewijk XI voor Frankrijk, Hendrik VII, Tudor, voor Engeland, Ferdinand en Isabella voor Spanje en Maximiliaan die trachtte de eenheid van Duitsland tot stand te brengen...

1. - A.E.I.O.U.

VAN 1440 regeerde Frederik III, een Habsburger van Oostenrijk, over het Heilige Roomse Rijk der Duitse Natie en dit gedurende 53 jaar. Hij was zo arm als job en niemand gehoorzaamde hem. Het enige grondgebied waarover hij werkelijk regeerde en het enige dat hem trouwens interesseerde was Oostenrijk. Hij ging er fier op en op zijn meubels, boeken en vaatwerk liet hij graveren A.E.I.O.U. of « Austriae Est Imperari Orbi Universo », « Oostenrijk moet over heel de wereld heersen ». Dat was uiterst gek ! Maar, het meest gekke van de zaak was dat die spreuk bewaarheid werd.

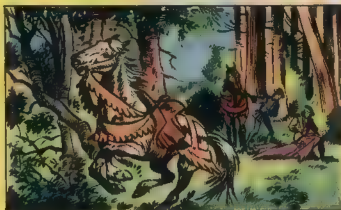
2. - DE BLONDE PRINS

DE arme Frederik III had een zoon, aartshertog Maximiliaan van Oostenrijk. Hij was een slanke, mooie jongeman met gouden haar, arm aan geld maar rijk aan dromen. Een echte prins, geboren om een rijke en ongelukkige koningsdochter te ontmoeten. En zo geschiedde het inderdaad. De prins kreeg zijn koningsdochter. Hij zou haar vijanden bekampen.

3. - MARIA

IN 1477 woonde er te Gent een zeer rijke en treurige prinses. Zij heette Maria, was negentien jaar en haar vader, Karel de Stoute, was gesneuveld voor Nancy. Ze werd bedreigd door Lodewijk XI en verraden door sommige van haar eigen onderdanen. De 20-jarige Maximiliaan gaf gehoor aan haar wenk en kwam toegesneld. De Gentenaars onthaalden hem met de kreet : « Prins, redt ons ! ». Ze moesten hun mooie en edele prins echter eerst wat geld toestoppen, want rijk was hij niet ! Maximiliaan huwde Maria van Bourgondië. Ze waren zeer gelukkig en hadden twee mooie kinderen.

4. - HELAAS...

MOOIE liedjes duren nooit lang. Maria van Bourgondië viel van haar paard en stierf in 1482. Maximiliaan was ontroostbaar. Na de dood van zijn vader werd hij keizer van het Duitse Rijk. Hij hertrouwde met Bianca Sforza, dochter van de hertog van Milaan; zo kontroleerde hij ook een stuk van Italië.

5. - EN HET KEIZERRIJK ?

HIJ deed zijn uiterste best om het rijk te reorganiseren. In 1495 kondigde Maximiliaan de « openbare en voortdurende vrede » af, stichtte een hoger gerechtshof voor de vrede en verdeelde Duitsland eerst in tien, daarna in veertien gouwen om het bestuur er van te vergemakkelijken. Hij was volgens de historici de laatste ridder op de troon.

(Wordt voortgezet.)

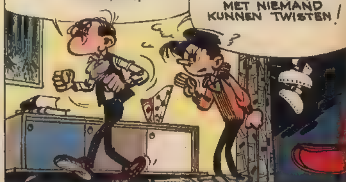

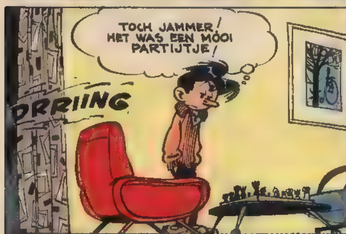
Ton en Tinneke

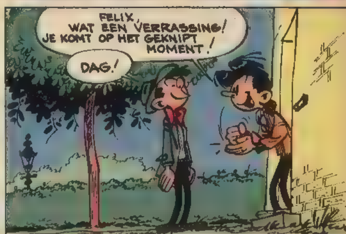

DOOR Franquin

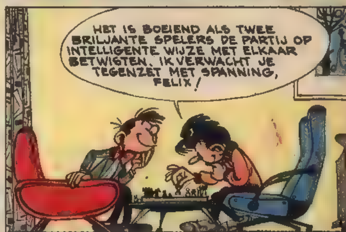

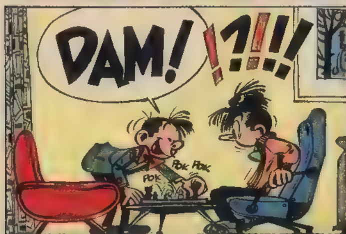

DE JACHTPARTIJ

VERHAAL VAN STEP

GEILLUSTREERD DOOR L. & F. FUNCKEN

De leeuw is de koning van het woud, maar hij is niet het gevaarlijkste dier van de schepping. Ook de tijger is niet het gevaarlijkste, noch de panter, noch de krokodil, noch de ratelslang. Het is de buffel. Hij ziet er uit als een grote, logge koe en zijn hoorns hebben de vorm van een fietsstuur. In zijn dikke schedel heeft hij echter een voorraad aan woede opgeslagen die de jager verplicht hem op slag dood te schieten. Slaagt de jager daarin niet, dan schiet hij er zelf vaak het hachje bij in.

Johnny, Ted en Felix maakten in Kenya jacht op groot wild. De eerste was een scherpschutter, de tweede een snoeshaan die voor de eerste keer naar Afrika kwam en van jagen niet veel af wist, de derde was een welopgevoede jongeman die het ene woord nooit luider zei dan het andere.

Johnny was op en top een jager, hij was reeds op tijgerjacht geweest in Bengalen, had antilopen geschoten in Zuid Afrika en krokodillen geveld ■ Rhodesia.

Ted ging heel eenvoudig op jacht omdat hij schatrijk was en zich zulke uitstapjes veroorloven kon. Hij had zich een 506 Jeffery aangeschaft, die geladen werd met 12 mm kogels en de kracht had van een mortier. Ted was er van overtuigd dat hij zich slechts hoefde ■ tonen opdat de wilde dieren van Afrika zouden neervallen als muggen.

Felix bracht een maand vakantie door bij zijn Engelse vrienden in Kenya. Hij had nog maar pas kennis gemaakt met de jacht en wachtte er zich wel voor enig initiatief ■ nemen. Hij droomde niet van fantastische jachtexploten, want hij wist dat hij niet bekwaam was om die dromen in werkelijkheid om te zetten.

★

Het was een mooie morgen en John, Ted en Felix ontmoetten elkaar op de marktplaats van het dorp. Als bij toeval hadden ze alle drie het geweer over de schouder. Johnny ging nooit zonder geweer op wandel omdat hij nu eenmaal jager van beroep was. Ted had zijn wapen gegrepen omdat hij dacht dat de glans van zijn artillerie een grote indruk zou maken op de inboorlingen. Felix had zijn geweer genomen omdat je eenmaal nooit weten kan...

— Mooi weertje, he?

— Niets speciaals te doen?

— Neen.

— Dan maken we een ritje.

— Fijn!

Ze stapten alle drie in de Station Wagon van Ted, ze waren vlug het dorp uit en reden over een hobbelige weg in de richting van het woud. Ze hadden ongeveer 20 km gereden, toen...

— Ted, geef je verrekijker!

Johnny richtte het instrument naar een hoek van de grote vlakte en zei:

— Ik zie buffels!

— Laat me ook eens kijken, zei Ted.

Hij greep de verrekijker.

— Buffels! Het is de eerste keer in mijn leven dat ik die dieren zie. Men zou zeggen dat het koeien zijn! Ze zien er goedig uit...

— Pas op voor koeien van dat slag, mijn waarde. Ze hebben hoorns die een meter lang zijn, aan de basis zo dik als een arm en met een punt zo scherp als een bajonet. Buffels chargeren bovendien voor een kleinigheid. Ze zijn altijd woedend en bij de geringste verdachte beweging buigen ze hun zware kop en komen op je afgestormd. Zo'n zware, logge buffel loopt met een snelheid van 60 km per uur. Hij weegt 1.000 kg. Nu kan je zelf het resultaat berekenen als zo'n gevaarte je een duwtje in de ribben geeft!

— Hou nou op! Je bent een schoolmeester! Ik wil een buffel! Ik wil mijn vrienden in Houston een buffeljacht vertellen, dat snap je toch, nietwaar? Vooruit, we gaan er op af!

Ted reed in een brede cirkel rond de grazende buffels. Van nabij kon men hen nemen voor grote, massieve stieren. Ze hadden echter iets koppigs, iets dat je zei dat het best ware een veilige afstand ■ bewaren.

De drie jagers verborgen de wagen tussen de bomen, stapten uit en naderden de dieren voorzichtig. Ted liep vooraan diep gebogen, het geweer schietensgereed, de vinger op de haan.

— Wees voorzichtig, Ted!

Er zijn slechts twee manieren om een buffel te jagen. Je schiet en de buffel is dood, ofwel schiet je er naast en dan ga jij naar de haaien! Het gebeurt dat een gewonde olifant chargeert, maar het is mogelijk dat hij zijn vaart stuit, omkeert en op de vlucht gaat. Zo iets overkomt een buffel nooit. Hij stormt er op los en vecht tot ter dood.

Soms doet de buffel asof hij het gevecht wil uitwijken en verbergt zich achter het struikgewas. Hij doet dit echter slechts om zijn wraak beter voor te bereiden. Hij is sluw en als de jager die zijn spoor volgt dicht genoeg nadert, dan komt hij plotseling uit de struiken te voorschijn en werpt zich op zijn vijand.

Ze waren nog slechts enkele tientallen meters van de buffels verwijderd. Ted liep nog steeds voort.

— Ted!

Maar het was reeds te laat. De Amerikaan schouderde zijn geweer, mikte nauwelijks en daar knalde het schot reeds. Toen de rook weggetrokken was, zagen ze dat een jonge buffel neerstortte.

— Hoera! Ik heb er één!

Armzwaaiend kwam Ted zijn twee gezellen tegemoet gelopen.

— Pas op!

Ted had echter de tweede buffel, een groot en zwaar dier, niet gezien. Razend van woede stormde dit achter de jager aan en de grond trilde onder zijn hoeven. Ted was bleek geworden, hij had nog slechts één kogel op zijn karabijn.

— Ted, schiet juist boven het oog.

De Amerikaan had echter de tijd niet om te mikken. Hij schoot op het goed geluk af. De buffel bewoog niet eens, die kogel kon hem blijkbaar geen haar schelen.

— Naar de bomen! Naar de bomen!

In een ommezien hingen ze alle drie aan de boomtakken en hesen zich op. Nu bleef er hen nog slechts de hoop dat de buffel het zou opgeven en dat hij de auto niet zou vinden die tussen de bomen stond. Indien hij die wel ontdekte, mocht Ted over zijn blinkende Station Wagon een kruisje maken. De buffel was in het dichte struikgewas verdwenen, maar iedereen wist dat hij daar op loer zat en dat hij op ieder ogenblik kon toespringen. Minuten verliepen langzaam en de minuten werden uren. De drie moedige jagers kregen een vreselijke honger en begonnen zich op de boomtakken erg ongemakkelijk te voelen. Ze kregen krampen in armen en benen. Toen had Felix een inval. Hij kroop heel voorzichtig naar beneden en Ted kon niet nalaten te fluisteren:

— Maar die knaap is gek!

— Felix, doe dat niet. Blijf hier! Je hebt nooit iets anders geschoten dan snippen en die woedende buffel staat nauwelijks zes meters van je af...

Maar Felix luisterde niet. Hij was reeds beneden en klemde zijn karabijn vast in de hand. Vlakbij bewogen de struiken en de kop van de buffel die hijgde en snoof van woede kwam te voorschijn. Felix mikte. Een fraktie van een sekonde die hem een eeuwigheid toescheen, verliep... Toen knalde het schot, het monster werd in zijn loop gestuit, plooide de knieën en stortte dood neer.

— Wel, mijn beste, dat was een knap schot!

Felix slaakte een zucht van verlichting, strekte de armen en glimlachte.

— Een mooi dier, nietwaar?

— Ja, en jij bent een knap schutter! En nu naar de auto! Vooruit, rep je!

Een half uur later kwamen de jagers terug in het dorp, ze hadden gedurende de hele terugweg geen woord gesproken.

— Wel, Ted, vroeg Johnny toen ze bijna thuis waren, ga je die buffeljacht vertellen aan je vrienden van Houston?

Volgende week :

DE KLOK NEPTUNUS

Er heerst grote opwinding in het klein bergdorp want de klok is gebroken en zal haar hooglied van Pasen niet over berg en dal kunnen laten galmen. Twee vrienden hebben de pastoor beloofd hem een andere klok te bezorgen. Zullen ze daarin slagen?

DE ZWARTE KLAUW

DOOR

Op de drempel van de kamer van Marcus, wordt Alex door een geheimzinnige kracht weerhouden...

HALT !... Ik heb hem toch in mijn macht .

Bekijk me... Ja, ik wil het... IK WIL HET ! Laat die wapens vallen . . .

NEEN !...Neen, neen... Dat niet !

Ga buiten , ga buiten en loop. Loop . . . loop alsof je vleugels had !

ALEX GEHOORZAAMT ALS EEN AUTOMAAT . . .

Laat hem maar. Ik zal een "ongeluk" veroorzaken , waarin hij de dood vindt .

Nubio , sla Marcus met de klauw. We moeten gedaan maken met hem !

Marcus slaan ?

Maar hij ligt bewusteloos op de grond !

Doe wat ik zeg ! We hebben geen tijd meer te verliezen !

Alex , op het dak . . . Ja, op het dak !... Zachtjes aan . . .

Ga ! . . . Dat is de wraak van Icara . . .

VOLLEDIG IN DE MACHT VAN DE TOVENAAR STIJGT ALEX OP HET DAK VAN EEN BIJGEBOUW . . .

MAAR OP DIT OGENBLIK RIJDT ENAK MET EEN DIENAAR VAN PETRONIUS HET PARK IN . . .

We zijn een beetje te vroeg... Geen mens te zien ... He ?...

Ginds op het dak... Dat is Alex ! Wat doet hij daar ?... Hij zal te pletter storten ... Hij is gek geworden !

ALEX ! ALEX ! . . . Hij antwoordt ons niet... ALEX ! . . .

Weerstaniet, je hebt geen wil meer . Slechts mijn wil telt en ik wil dat je gaat GA !...

Nog . . . Nog verder . . . Kijk voor je uit . . . Ga . . . Ga . . . Ga . . .

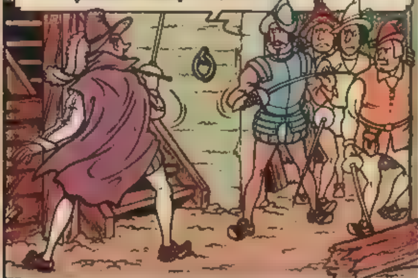
HET GOUDEN PAARD

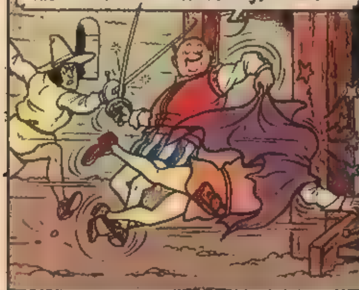
DOOR WILLY VANDERSTEEN

Lambik, Suske en Wiske willen don Alvarez behulpzaam zijn. In een oude molen halen ze een geheimzinnig pak af...

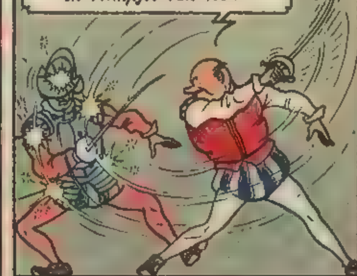

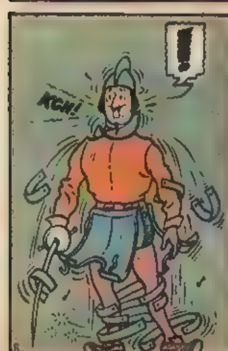

(Wordt voortgezet.)

HALLO, HALLO, HIER **Luc Varenne**

KINDERKOPPEN

Ik wierp een oogslag op de kalender en stelde vast dat zondag de Ronde van Vlaanderen betwist wordt. Toen de wielersport nog in haar kinderschoenen stond, was deze ronde iets voor onze grote, sterke renners. Zij wilden die telkens absoluut winnen en slaagden daarin ook. Het is een gekend feit dat de Ronde van Vlaanderen over de allerslechtste wegen gereden werd en wordt. Er was een tijd dat de organisators die slechte kasseiwegen werkelijk met een haast duivels genoegen uitzochten. Men noemt die kasseien van het zuiden van Vlaanderen en het noorden van Frankrijk « kinderkoppen ». Wist je dat ?

Ik heb de Ronde van Vlaanderen zo dikwijls gevolgd dat ik er over meepraten kan ! Die kasseien zijn bolrond en gelijken op bolhoeden. Als de regen ze glad maakt, worden ze gevaarlijk. Veel erger nog zijn de puntige kasseien, waarop alles hotst, botst en schokt en waarop je je fiets stuk rijdt. En dan zijn er die wegen, waar er hier en daar zo'n kinderkop of zo'n bolhoed ontbreekt en je van de ene put in de andere terecht komt. Men gaf zulke kasseiwegen de schilderachtige naam « kippennesten ». Er zijn de kasseien die helemaal of bijna vergruist werden door de grote, zware vrachtwagens. Ze zijn moordend. Als je daarover met je fiets rijdt, mag je er van overtuigd zijn dat er een band [illegible] die zijn laatste adem uitblaast.

Zoals gezegd was deze ronde vroeger echt iets voor de spierkrachtige renners van eigen land. Na de oorlog [illegible] hierin een omwenteling gekomen. Wij hebben de indruk dat onze eigen renners meer schrik hebben voor deze kasseiwegen dan de buitenlanders. De Italiaan Fiorenzo Magni won deze ronde drie keren na elkaar en kreeg de bijnaam « de leeuw van Vlaanderen ».

Een ander groot kampioen droomde er van deze ronde in zijn banier te schrijven, nl. Louison Bobet. Hij duldde immers niet dat er een koers was die hij niet had gewonnen. Drie of vier jaar geleden besloot hij dus die ronde van Vlaanderen ernstig aan te pakken. In de sprint kon hij zijn rivalen Van Steenbergen en Koblet verslagen. Deze overwinning deed heel wat inkt vloeien. Hoe was het mogelijk dat Rik Van Steenbergen, de snelste wielrenner ter wereld, zich had laten verschalken ? Dat zijn echter dingen die gebeuren en het voorbeeld van onze grote Rik is niet het enige in de geschiedenis van de wielersport. Tijdens de Ronde van Frankrijk 1956 werd de vlugge Darrigade twee keren schaakmat gezet door Fred Debruyne. Iedereen weet nochtans hoe vlug Darrigade was en nog steeds is !

Wie zal het zondag winnen ? Onze kansen staan gunstig, onze renners toonden hun macht in alle klassieke wegritten. We menen dus dat een van de onzen zal triomferen.

KIEKJES UIT ZWEDEN

Om na [illegible] gaan of de sporen in orde zijn, gebruiken Zweedse spoorwegbedienden winter en zomer een eigenaardige driewieler, die over de sporen loopt. Op het klein driehoekig platform dat je ziet, kan men wat gerief meenemen om eventueel kleine herstellingen uit te voeren.

D[illegible] technici van de spoorwegen geven zich in alle landen ter wereld veel moeite om het komfort en de snelheid van de treinen te verhogen, zonder de veiligheid in gevaar te brengen. Integendeel, de veiligheid van de reizigers blijft hun hoofdbekommernis. Hier dan drie kiekjes die betrekking hebben op het spoor en door een lezer uit Zweden werden meegebracht.

Dat is een nieuwe Zweedse elektrische trein, bestaande uit vier wagons. De pantograaf staat in het midden, want de motoren bevinden zich vooraan en achteraan in de trein. De stroom wordt veranderd in de wagen die in het midden staat en voor de ene helft ingenomen is door de transformator en voor de andere helft door de bagage.

De Zweedse spoorwegen benutten een nieuw remsysteem. Het is een soort schaats die onder de boggies rechtstreeks op het spoor remt. Deze remschaats wordt slechts gebruikt in geval van nood, dus wanneer de trein bruusk moet stoppen.

DE 10-JARIGE COLIN WAAGT EN WINT

COLIN PETERSEN is een kleine Australiër die te Brisbane geboren werd op 24 maart 1946. Reeds lang droomde hij er van toneel te spelen en in een film te kunnen optreden. Op zekere dag hoorde hij vertellen dat een Amerikaanse regisseur was toegekomen om in Australië de film te draaien « Verdwaald in de Brousse » en dat hij een sympatieke en flinke knaap zocht van een jaar of tien...

Colin Petersen maakte een luchtsprong van vreugde en trok er moedig op af. Hij wou en zou die knaap zijn! Toen hij bij het filmstudio kwam, was het reeds [illegible] laat. De poorten waren gesloten. Collin was er het hart van in, en daar hij de moed niet opbracht dat filmstudio onmiddellijk te verlaten, wandelde hij er met de handen in de zakken omheen. Toen kwam er een man buiten, die even een luchtje wou scheppen en een sigaret roken. Hij bemerkte die knaap met de schalkse ogen, het vlasblond haar en de sproetvlekken op het gelaat. Hij vond hem sympatiek en riep:

— He, jongen! Zou jij niet in een film willen optreden?

— Ja, mijnheer, daarvoor was ik juist gekomen!

— Ik ben de regisseur van de film. Kom met me mee, we zullen even kijken of jij een goed toneelspeler bent.

Colin ging mee met de man die weldra zijn trouwe vriend zou worden. Je hebt het geraden, Colin bleek een uitstekend toneelspeler. Hij werd dus aangenomen en hij was weldra de kleine held van de film « Verdwaald in de Brousse ». Ondanks zijn talent bleef hij de eenvoudige jongen, de speelse rakker en we zijn er van overtuigd dat hij op slag je hart zal stelen. We wensen hem het beste toe voor zijn verdere loopbaan!

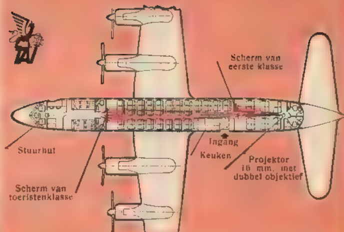

Hier voelt Colin Peterson zich thuis!

Op het einde van de film wint Colin de fiets waar hij reeds zo long van droomde...

CINEMA HOOG IN DE LUCHT

ENKELE weken geleden werden er voor het eerst films geprojekteerd hoog in de lucht en wel aan boord van een DC-7 C van de lijn Frankrijk-Nieuw Zeeland, de T.A.I. Deze lijn is de langste ter wereld en bestrijkt met hetzelfde vliegtuig 22.000 km en de steden Athene, Karatsji, Saïgon, Darwin, Brisbane, Noemea en Auckland.

Tijdens hun lange reis kunnen de passagiers genieten van vier verschillende programma's. Een vernuftig projektiesysteem laat het gelijktijdig afrollen van de film in eerste klasse en in toeristenklasse met hetzelfde apparaat toe. De projektie in de toeristenklasse geschied in de as van het vliegtuig op een scherm van 1 m op 0,75 m, dat vastgehecht is op de wand die de stuurkabine van de toeristenklasse scheidt.

Je kan dat duidelijk zien op bijgevoegd schema. De lichtbundel gaat door de opening aangebracht in het schutsel achteraan. De projektie in eerste klasse geschiedt op een tweede scherm, dat vastgehecht is op het schutsel dat de eerste- van de toeristenklasse scheidt. Het [illegible] de steward die zich met het afrollen van de film bezighoudt. De geluidsversterker is aan de luidspreker van het vliegtuig gekoppeld, maar de installatie werd zodanig geregeld dat de bemanning de kontrole over de luidsprekers ieder ogenblik kan terugnemen om de passagiers de noodzakelijke inlichtingen te geven.

Naar verluidt zijn de passagiers opgetogen met deze cinema. De reis duurt lang en een film kan inderdaad een aangename ontspanning bezorgen.

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN TEKENINGEN DOOR F. FUNCKEN

Harald brak zijn zwaard op het schild van zijn tegenstander. Gelukkig komt Tuskarora [redacted] hulp...

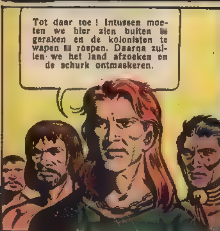

De avonturen van Harald zal je met spanning volgen in het album « DE WITTE RUITER ».

(Wordt voortgezet.)

DE AVONTUREN VAN POM EN TEDDY

VERBODEN ZONE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Teddy is opgesloten in een opslagplaats. Zijn leven is in gevaar...

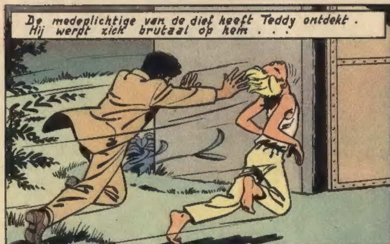

Ongezien bereikt hij de opslagplaats, waar het materieel van de expeditie staat . . .

Je vindt Pom et Teddy sympatiek, ken je de avonturen die ze beleven in het album « DE ZWARTE TALISMAN » ?

De Aardrijkskunde in kleur en beeld!

Ziehier wat de prachtige albums « AARDRIJKSKUNDE » van de KUIFJE'S verzameling je aanbieden.

De verzameling « Aardrijkskunde van België » bestaat uit twee albums :
— Deel I bevat 9 reeksen van 10 prachtige kleurfoto's;
— Deel II stelt 8 reeksen van 10 chromo's voor, eveneens in kleuren.
Elke reeks is verkrijgbaar in ruil voor 50 punten.

★ ★ ★

De verzameling « De Aardrijkskunde van Europa » bevat :
— Deel I : 10 reeksen van 10 kleurfoto's.
— Per reeks : 50 punten.
— Deel II : in voorbereiding.

N. B. — Losse chromo's kan je verkrijgen in ruil voor 5 punten per kleine chromo, 10 punten per grote. De 30 grote chromo's van één album ineens besteld, zijn verkrijgbaar in ruil voor 200 punten in plaats van 300.

★ ★ ★

Deze albums zijn verkrijgbaar :

1) in de KUIFJE'S WINKEL, Lombardstr., 24, Brussel.
2) door storting van het bepaalde bedrag op P.C.R. Nr 1909.16 van KUIFJE-BRUSSEL.
3) Bij de kleinhandelaars door de Firma VICTORIA of PALMAFINA bevoorraad, en in al de warenhuizen « A L'INNOVATION » en eveneens bij alle boekhandelaars.

DE POS

DRAMA TE LOS ANGELES

ALS een hond een mens bijt is dat geen opvallende zaak. Als een mens een hond bijt is het al wat anders. Nu, zover is het niet gekomen, maar het scheelde geen haar... Te Los Angeles lei de oppasser van een bewaarplaats voor honden een klacht neer omdat hij gebeten was door... een hond? Neen, door de eigenares van een hond! Zij kwam na haar vakantie haar hond afhalen en vond misschien dat deze niet goed verzorgd was. In ieder geval kreeg ze het, omwille van die hond, aan de stok met de oppasser, en toen geschiedde het ongeluk...

HET VERSCHIL TUSSEN REM- EN GASPEDAAL

LOZZIE MORGAN reed volgens alle regels van de kunst op de voorgeschreven weg, met het oog op het bekomen van een rijvergunning. De examinator die naast haar zat scheen tevreden. Ze voelde zich daardoor aangemoedigd en blij en ze besloot in volle vaart tot voor het bureau van de jury te rijden en daar bliksemsnel te stoppen. Ze was er van overtuigd dat zulks een goede indruk zou maken. Zo gezegd, zo gedaan. Toen ze bijna aan de tafel van de juryleden was, drukte ze krachtig op dat wat zij voor rem hield... Met een ruk sprong de wagen vooruit, de juryleden achteruit. Lozzie had op het gaspedaal gedrukt. De juryleden zijn nog gaaf en gezond, Lozzie Morgan eveneens, maar ze heeft haar rijvergunning niet gekregen...

DE OMGEKEERDE WERELD

VEEARTSEN vaccineren koeien. Dat is hun beroep. Het is beslist een zeldzaam feit dat een koe de veearts inent en dit is nochtans gebeurd. Dokter Jones maakte alles klaar voor de kleine operatie, toen de koe een bruuske beweging maakte en Jones de naald diep in zijn arm kreeg. Om het beleefd te zeggen, vermelden we dat de veearts zijn ontevredenheid in zeer krachtige termen uitdrukte... We zijn er van overtuigd dat veearts Jones voortaan de nodige maatregelen zal nemen om dergelijke grapjes te voorkomen!...

DE CHIRURG EN ZIJN BESTE VRIEND

DR Blacock, die reeds heel wat kinderen aangetast door de blauwe ziekte voor een gewisse dood kon redden, deed zijn eerste hartoperatie op een hond. Het toeval was hem daarbij behulpzaam. Op zekere dag kwam een man bij hem aanbellen en zei :

— Dokter, mijn hond heeft een hartziekte. Wil je hem niet opereren?

Blacock deed het, de operatie duurde anderhalf uur, slaagde opperbest en de hond, Speaky genaamd, was gered. De hond en de dokter werden beste vrienden en wanneer de dokter thans afgemat en moedeloos is, dan bezoekt hij Speaky. Hij streelt hem over de kop en neemt een van zijn poten in handen. Hij zegt daarbij geen woord. Na een tijd gaat hij weer weg, glimlachend en uitgerust. Chirurg en hond zijn beste maatjes.

VOLGENDE WEEK :
SPECIAAL PAASNUMMER
(40 bladzijden)
Je vindt in dit nummer o.m. : De lijst van de winnaars van onze
GROTE PRIJSVRAAG
en twee nieuwe tekenverhalen :
ZIZANION DE VERSCHRIKKELIJKE
met Chlorophyl en Minimum
door Raymond Macherot
HOEMPA-PA
een reuzeleuke Indianenhistorie
door Al. Uderzo

ZIJ LAPPEN ZE AAN HUN ZOLEN

SOMMIGE schilders — ze noemen zich zelf « kunstenaars » — vinden dat het penseel in de schilderkunst heeft afgedaan. Zij bombarderen hun doeken met hele potten verf en strijken die met de hand uit gelijk metselaars. Laatst heeft een van die pioniers er nog iets beters op gevonden. Hij legt zijn doek plat op de grond, gooit daarop verf, zand en olie, springt op zijn fiets en rijdt nu op het doek rond. Het spreekt vanzelf dat men deze kunstzinnige metode alleen kan aanwenden waar het grote werken betreft. Voor kleine doeken neemt deze kunstenaar zijn voeten. Jawel, hij trekt schoenen aan met dikke rubberzolen en stapt en springt daarmee op het doek rond te midden van de verf, het zand en de olie.

Onder zo'n ding zouden wij schrijven : « Ze lappen de kunst aan hun zolen » !

ANTWOORD OP DE TEST

HEB JE AMBITIE?

10 JA : Je hebt ongetwijfeld veel ambitie en we kunnen niet anders dan je sukses toewensen indien je eerlijk en loyaal blijft. Misprijs nooit diegenen die zich bescheiden op de achtergrond houden.

7 TOT 9 JA : Je weet wat je wilt. Je hebt de nodige wilskracht en de volharding om je doel te bereiken. Goed. Vergeet echter niet dat je moet werken. De mooiste ambitie die iemand kan koesteren is die van zijn taak steeds goed en stipt te volbrengen.

4 TOT 6 JA : Je wenst een plaats in de zon. Mooi ! Zorg er echter voor je buurman niet te verdringen; hij heeft evenveel recht.

1 TOT 3 JA : Je bent te bescheiden en te eenvoudig om veel ambitie te hebben. Misschien denk je, dat het reeds mooi is wanneer men het noodzakelijke heeft en men het bijkomstige, hoe aangenaam ook, best missen kan. Dat is heel verstandig.

NUL : Je wordt niet opgegeten door de ambitie en ze zal je dus niet ziek of jaloers maken. Het geluk ligt niet in eretitels of populariteit, meen jij, en je hebt gelijk. Maar opgepast ! Je moet werken, je mag niet luieren. Wie niet werkt heeft niets in deze wereld !

STEL NIET UIT TOT MORGEN

EEN Amerikaans automobilist zei reeds verschillende dagen bij zichzelf : « Ik moet de remmen van mijn wagen laten herstellen ». Hij vond daartoe echter nooit de tijd. Op een avond nu kwam hij een garage binnen nadat hij in een bocht geslipt was, twee slagbomen had vernield, een kip had omver gereden en dwars door de muur van de garage gesnord was.

Resultaat : de remmen zijn totaal buiten gebruik, de wagen trouwens ook !

OPGELET ! GEVAAR !

EEN Deens archeoloog ontdekte een verkeersbordje van de Vikings, dat dagtekent uit de X[e] eeuw. Het bestaat uit een witte steen, waarop in het zwart het gelaat van een man is getekend misvormd door de schrik. Deze steen werd gevonden op de plaats waar er vroeger een weg over een bergstroom liep.

EEN ECHTE CHAOS

DE stadsraad van Alvaston, een kleine stad in Engeland, had besloten de huisnummers van de voornaamste straat, de Alvastonlaan, te veranderen en 's morgens werd een bediende uitgestuurd die de oude huisnummers wegnam en er nieuwe in de plaats hing. De inwoners van de straat waren echter niet verwittigd. Mrs. Stanley, die als inwoonster van de Alvaston Lane 85, ging inkopen doen, kwam terug en woonde nu in nummer 89. Daar ze dit niet wist, ging ze het verkeerde huis binnen. Haar buurvrouwen vergisten zich eveneens, de postbode ook en de mannen die 's avonds van hun werk terugkeerden wreven zich de ogen uit en vroegen of ze niet droomden ? Het werd een echte chaos en de stadsraad was verplicht de oude huisnummers weer op hun oude plaats te hangen.

Het weekblad « KUIFJE » : 13[e] jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel. — P.C.R. : 1909.16. — *Uitgever-Directeur* : Raymond Leblanc, Isidoor Gerardlaan, 9, Brussel. — *Heliodruk* : Drukkerij-Heliogr. C. Van Cortenbergh, p.v.b.a., 290-292, Van Volxemlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland : Singel 353, Dordrecht. — Tel. : 3653 — Giro 655.389 — *Abonnement : 5 fl. per kwartaal.*

NEDERLAND : 60 cent. - CANADA en de USA : 15 Cents. BELGISCH CONGO en het buitenland : 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET BUITENLAND :
Congo : KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk : DARGAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris IIe
Zwitserland : INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada en U.S.A. : PERIODICA Inc. 5090, av. Papineau, Montréal 34 (Qué)

ABONNEMENTSTARIEF

	België	Belg. Congo en buitenland	Canada en Ver. Staten
3 maanden ...	95,— F.	105,— F.	$ 2.00
6 maanden ...	180,— F.	205,— F.	$ 4.00
1 jaar	350,— F.	400,— F.	$ 7.00

Oplage gekontroleerd door Devea.

27-3-58

S.O.S METEOREN !

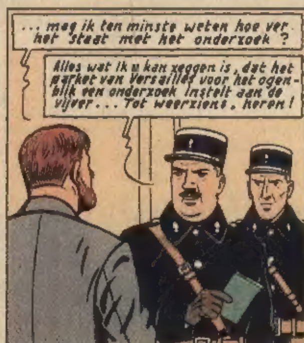
door E.P. JACOBS

Na heel wat avonturen en moeilijkheden komt Mortimer bij prof. Labrousse toe. Gendarmen melden de verdwijning van Ernest, de taxichauffeur...

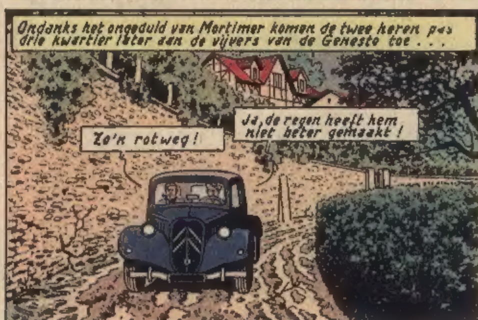

  (Wordt voortgezet.)